

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 01.12.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв.Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **Браниоци оптужених адв.Мирјана Несторовић, Ненад Војиновић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, адв.Палибрк Драган, адв.Горан Фолић,**

Нису приступили адв.Татомир Лековић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља за Татомира?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Драган Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сагласни?

Оптужени Нишавић Милорад сагласан је да га на данашњем главном претресу уместо његовог браниоца адвоката Татомира Лековића брани адвокат Драган Палибрк.

Није присутан ни адв.Милан Бирман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Адвокат Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зоран, сагласни сте?

Оптужени Петковић Зоран сагласан је да га на данашњем главном претресу уместо његовог браниоца адвоката Милана Бирмана брани адв.Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведоке молим вас?

Поповски Јовица, Скендери Југослав, Миленковић Богољуб.

Сведок Скендери Југослав присутан, Поповски Јовица, Миленковић Богољуб.

Констатује се да су присутна сва позвана лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих замолила сведока Скендери Југослава да приступи у судницу, а остали сведоци Поповски, Миленковић сачекаћете у просторији за сведоке, бићете позвани.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша

СВЕДОК СКЕНДЕРИ ЈУГОСЛАВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Скендери, најпре ћу узети ваше личне податке. Ваше пуно име и презиме је?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Југослав Скендери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени од оца?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Максута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: 1956. у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени, у Призрену?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Сад тренутно живим у Пожаревцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па адреса ми није, Чеде Васовића 76/36, а најбоље можете да ме нађете радим у Окружном суду, то ми је најбоља адреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познато нам је.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Ту ћете да ме нађете најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте истражни судија, јел тако?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Дипломирани правник, истражни судија, али дипломирани правник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптужене Митровић Радослава, Репановић Радојка, да ли сте са неким у сродству. Ја ћу вам прочитати оптужене Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз. Да ли сте са неким у сродству, да ли сте у завади?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам.

Несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Скендери ви знате зашто сте позвани јел тако? То је везано за.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не знам баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За страдање породице Бериша у Сувој Реци, такозвани случај Сува Река. Овде су оптужени због ратног злочина против цивилног становништва, па укратко нам објасните у време тог ратног стања, у време објављивања ратне опасности 24.марта '99.године, на којим пословима сте били, како сте обављали посао, да ли је било уобичајено као и у оним мирнодобским условима или у складу да овом уредбом о примењивању закона о кривичном поступку за време ратног стања. Па нам опишите како су се одвијали увиђаји у то време?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Ја сам био истражни судија од '92., па све до тренутка када сам напустио Призрен '99., значи ратно стање кад је престало. Увиђаји су се до '98.године када је било сукоба истражни судија би изашо кад би било услова за увиђаје, значи кад је безбедно. Е, кад је почело бомбардовање онда смо веома ретко излазили зато што тад стварно није било уопште услова за вршење увиђаја, пар пута смо излазили на те увиђаје, извршени су увиђаји нормално и направи се записник и то би било то отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам се некада догађало да изађете због обављања увиђаја, и да рецимо прекинете јер није било услова баш из тих безбедносних разлога да сте рецимо прекидали. Да ли сте имали тај случај?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не верујем да сам тако нешто имао зато што кад изађете готово више, дођете на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припремљено све.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: И извршите увиђај, не може ништа да вас спречи после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Скендери реците нам да ли сте одлазили на увиђај у Суву Реку марта месеца '99.године?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не, нисам никада био на увиђају чини ми се, у то време, ако ме питате за то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време вас питам?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам остало у сећању?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам сигурно био у Сувој Реци. Марта месеца, то је бомбардовање почело јел да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, 24.марта је почело бомбардовање.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Чим је почело бомбардовање нисам напуштао Призрен, нисмо излазили, јер није било стварно услова за увиђаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам предочити. Када је било убиство Богдана Лазића у Сувој Реци, да ли сте ви обавили увиђај тада, то је било 22.марта '99.?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Богдан Лазић, не сећам се, ништа ми не значи то име, 22.марта. А кад је почело бомбардовање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу вам рећи. 24.марта је почело бомбардовање, 22.марта овако имамо, то је књига дневних догађаја стоји да је, «ко се обратио Гопић Небојша саобраћајни полицајац, да је у Сувој

Реци због тероризма у улици Цара Душана, у продавници ауто делова од стране терориста лишен живота Лазић Богдан из села Сопина, из ватреног оружја, пиштоља, из непосредне близини, у рубрици ко је поступао стоји истражни судија Југослав Скендери са увиђајном екипом СУП-а Призрен». Да ли се можда сећате сад тога?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је било једно два дана пред објављивање бомбардовања.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Два дана пре бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли се уопште сећате да је то било у продавници ауто делова?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па не знам, ако има записник о увиђају онда сам био, али сад не могу да се сетим, стварно, са ове дистанце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел знате зашто вас то питам, ја вас питам, ако сте били тог 22.марта, да ли сте уопште од објављивања бомбардовања долазили у Суву Реку. Да ли је било разлога?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Сад то могу да вам кажем да у Суву Реку кад је почело бомбардовање значи, готово сам сигуран да нисам ишо у Суву Реку на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците, да ли вам је нешто било познато везано за та убиства за страдање великог броја Албанаца у Сувој Реци. Да ли вам је нешто познато?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Није ми било познато стварно, ја сам то чуо тек када сам дошао овде у Београд, а сад не знам ни тачно кад сам чуо јел, дал сам прочитао негде или ми је неко рекао, али то сам чуо стварно кад сам дошо тек овде у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам предочити ову кривичну пријаву, Министарства унутрашњих послова СУП-а Призрен, од 24.марта, кривична пријава везана за ово убиство дана 22.марта, па каже увиђај лица места извршен је од стране СУП-а Призрен, са истражним судијом Окружног суда у Призрену. Чисто сам хтела да вас питам да ли могу да вас подсетим.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Могуће да сам био, ако има записник о увиђају онда сам сигурно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли, ако нисте били, ако се не сећате уопште да сте тих дана долазили у Суву Реку, да ли се сећате, да ли сте имали обавест да су неки лешеви у Сувој Реци пронађени, било какви?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам имао обавест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не не сећам се, него чини ми се да нисам имао никакве обавести. Ако мислите о великом броју лешева илишта, или уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште о неким лешевима да су били неки лешеви угљенисани?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па не сећам се да је било у Сувој Реци, али било је рецимо, ја, тад кад је почело бомбардовање нису ни могли да ми јављају ови из полиције да је било нешто, али за, не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Е сад, уопште питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште питам, уопште за Суву Реку марта месеца?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не могу да се сетим стварно за Суву Реку да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Могуће да је било, а ја сад не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не можете да се сетите који је то месец био, да ли се сећате да сте обавештени од стране дежурне службе СУП-а Призрен да су претрагом терена пронађени неки угљенисани лешеви?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Ако питате за овај случај, нисам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте за овај, него уопште да ли сте били обавештени?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па зна, сад ја не могу да се сетим, има, постоји период рецимо пре почетка бомбардовања, а постоји и после. Е сад, ратне акције су се водиле и пре почетка бомбардовања, да би ме они обавештавали, рецимо пронађена су два леша, три леша, шта ја знам, понекад, онда обичај је био око сахрањивања, значи они су знали како треба да их сахране, значи свако мора да има гробно место и тако даље. Ту су ме обавештавали, али, након бомбардовања ја мислим да, можда су ме за неки случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу покушати да вас.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Ајде подсетите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу покушати да вас подсетим, ако успем да вас подсетим. Био је један извештај од стране СУП-а Призрен, вама као истражном судији и где стоји да је дана 30.марта, да је претрагом терена у реону дејстава шиптарских терористичких банди припадника ОВК у

Сувој Реци пронађено осам НН лешева, од којих је седам мушког пола, док је један леш био женског пола.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Извештај рекли сте, мени? Па не добијам ја извештаје госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји извештај истражном судији.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Мени су дали тај извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли су вам дали али.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па не дају мени извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је стајало извештај.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Тужилац добија извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и тужилац, али постоји и извештај истражном судији.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Јел могу да погледам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да пронађем. Ево ја ћу вам предочити.

Констатује се да се сведоку предочава извештај СУП-а Призрен, Пу.број 438-2/99 од 17.05.'99.године, насловљен Окружном суду-истражном судији.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Могуће да је, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Гогић Љубиша?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Гогић Љубиша он је био инспектор СУП-а чини ми се у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји и његов извештај и где стоји након проналска лешева обавештен је истражни судија Скендери Југослав који је овластио СУП Призрен да на лицу места изврше увиђај који је извршен истог дана. Па онда стоји, након завршеног спољашњег прегледа по налогу истог судије ови лешеви су сахрањени на муслиманском гробљу у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Е то је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све ради вашег подсећања, зато вам то предочавам.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Али кад је то било, само ми кажите, пре бомбардовања или после бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било, увиђај је урађен 30.марта '99, 30.марта '99, дакле марта '99.године, али ви сте извештај по овоме како стоји, то је извештај урађен истражном судији 17.маја '99., али је увиђај дакле по вашем налогу био обављен тад 30.марта.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Видите овако да вам објасним. Пошто ја нисам мого да излазим на увиђаје, могуће да су ме обавестили

али и не мора да су ме обавестили, али по неком договору они су знали како треба да поступају кад пронађу неки НН леш. Значи обраде га криминалистичко технички, уколико има неку документацију и тако даље, идентификују га, онда га сахране како је било по прописима и онда су, постоји могућност да су стављали, да су контактирали самном без обзира да ли јесу или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био неки ваш усмени договор у принципу и то време?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па могло би се рећи да су знали отприлике, јер они нису могли ако је било ратних дејстава нису могли одмах да ми јаве, али су поступали, ако нису могли да ми јаве онда су поступали по томе, како би требали да поступе иначе у тим случајевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле могли сте да будете и необавештени, они да констатују да сте обавештени, да је по вашем налогу извршен увиђај.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па они су вероватно то и радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то могло тако?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па није могло, требали су да ме обавесте, али знате шта, био је рат, ратно стање и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто вас питам. 22.марта ви излазите, долазите у Суву Реку, ово је 30.марта било. Дакле шта се дешава у тих осам дана, шта се дешава какво је време, какво је стање, да ли сте уопште могли. То нам опишите, знамо али ви опишите?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам могао ван Призрена да изађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па зато што је блокирано све, борбе су се водиле, чак је тешко било изаћи пре бомбардовања можда месец дана, изузетно смо излазили код неких тежих случајева, рецимо кад би, и кад би смо могли да одемо, онда смо излазили, ако не, онда нисмо могли да изађемо, полиција би сама одрадила све што је потребно и на томе се завршавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има у овом извештају да је скинут отисак десног кажипрста леша обележеног бројем 3, али ништа ми сад то не значи пошто се ви тога не сећате ничега везано за тај случај, тих угљенисаних лешева, јер немамо налаз, немамо дактилоскопски налаз, па сам хтела да вас питам да ли вам је нешто познато?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не, није ми познато у вези тога стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није познато? Добро, да ли се сећате да сте обављали увиђај у касарни у Призрену, након гранатирања објекта МУП-а у кругу касарне.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Сећам се да сам био на једном увиђају. Сад, да ли је било, касарна је гранатирана више пута, безброј пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад први пут када је гранатирана да ли се тога сећате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Да ли је било први пут или други пут не могу да се сетим, а био сам једном знам и извршили смо увиђај. Чини ми се да је једно лице погинуло том приликом, чини ми се, сад опет нисам сигуран, али чини ми се. Е сад, да ли је то било први пут или други пут не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел можете први пут кад сте изашли, ако нисте раније излазили?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па највероватније први пут, пошто је касарна бомбардована, значи прва бомба кад је пала, највероватније то први пут, тад смо изашли, после тога више нисмо излазили, она је бомбардована после још једно 15, 20 пута можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде постоји ваш записник под вашим именом и презименом, стоји ваш потпис вероватно.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Да, то је то. Јел то први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте да ли се сећате тога, можда ћете се присетити.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не онда у реду је, то је то. Знам да сам био једном, али не знам сад да ли кад је било прво бомбардовање или касније.

Констатује се да је сведоку предочен записник о увиђају сачињен дана 26.03.'99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, овога се сећате, јел тако?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Ако је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када се обављао увиђај, да ли можете да се сетите ко је још био ту присутан од неких можда функционера, или да ли вам је нешто познато?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не, заиста то ја не би могло да вам кажем, ево сад сам погледао, чак се не сећам ни ових техничара ни овог, сад кад сам прочитао видимо којима се стварно, не могу да вам кажем, знате шта ја стално излазим на увиђаје и стално је ту велики број људи, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам вас, ово је први пут било, бомбардована је касарна, дакле, први пут? Није вам остало у сећању.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни тога?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Немојте да мислите сад да се намерно не сећам, али стварно не могу да се сетим, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Митровић Радослава?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не знам, није ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име и презиме јел вам значи нешто?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не значи ми сад ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не значи вам?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Митровић, одакле је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако га знате само као, по имену и?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не знам ко је Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ништа онда.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па знате, можда сам га познавао тад, али име ми сад тренутно ништа не значи Митровић Радослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас питам, добро. Добро, господине Скендери то би било то, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања господине Скендери. Када вас полиција обавести о неком догађају или о неким налазима на терену који би по њиховим проценама захтевали или подразумевали излазак од стране истражног судије на лице места. Да ли ви такво обавештење од полиције негде уписујете, евидентирате у неку евиденцију?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па нисам евидентирао, али сам очекивао да ће, обавештен сам значи, знао сам отприлике да ће оно да дају извештај тужиоцу и то је то. Нисам евидентирао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад напустите суд, кад напустите суд у смислу да одлазите после подне кући, па дежурате и увече, јел тако, или у петак поподне кад одлазите опет кући, да ли узимате последњи Кри.број у евиденцији ради тога да бисте могли да наредне Кри.бројеве користите због ових потреба?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не, тада не, сад користим Кри.бројеве кад радимо у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А тада то?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Тада не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада то није била пракса тада?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Није била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта хоћу да вас питам, само ако вас се обавести о нечему, па ви кажете овлашћујем вас изађите на лице места и обавите увиђај, ја вас овлашћујем, јер нема услова безбедносне природе да изађе судија, него овластите раднике полиције. Да ли о томе оставите неког трага негде, да бисмо то сад могли да потражимо по неким евиденцијама?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам бележио никада мислим, док сам радио у Призрену нисам, зато што сам ја био тада јединини истражни судија и онда све што дође дође код мене, у смислу обавештења и писмених обавештења и тако даље, они кад ме усмено позову ја им кажем рецимо шта треба да се уради или слично и онда они поступају тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја имам. Да вас питам, у мирнодобским условима, значи само у мирнодобским условима кад имате рецимо, велика је ту надлежност, смртна саобраћајка, убиство, ви ту излазите на те ствари?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А на мање значајне не излазите јел? Тако, мислим говорим како је у Београду, да ли је то код вас тако?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не, па чекајте, то је било значи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пре, у мирнодобском периоду?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: О мирнодобском вам причам, ја радим од '92., до '99.године. Па нормално кад су тежи случајеви обавезно излазио сам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад је убиство и тако даље?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па нормално па ми смо радили и та тежа дела Окружни суд.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, излазите, е сада, али када вас обавесте а ви оцените да није неопходно?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Ако говорите о мирнодобским?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, мирнодобским.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па нема шансе да не изађем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел можете некад да не изађете, на неке мање саобраћајке?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: У мирнодобским не, саобраћајке нисмо радили, радио је општински суд.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Општински суд, добро, а рецимо, десио се неки покушај убиства рецимо, па ви не одете?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па шансе нема.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Увек идете?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: 99% случајева смо ишли.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Моје питање све ово сам вас питао, да бих вас питао кад ви не изађете да ли добијате ви извештај поред тужиоца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је тај извештај што сам предочила да ли.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Због тога и питам. Значи ви сте рекли судији, ви сте рекли госпођи председнику већа да тужилац добија извештај и кривичну пријаву, или извештај, то је нормално, то ја знам, е а ја сам хтео да вас питам када ви не изађете него овластите полицајце да они изађу, да ли достављају вама извештај? То би било, мислим да знате, овде то раде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде и стоји као да је написан извештај вама.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То сам само хтео да питам, да ли има ситуација када вама доставе извештај, поред тужиоца?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не знам какав извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било које ситуације дал се сећате, не морате конкретне?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам добијао извештај, не знам овај извештај како, могуће да је тад можда да ми шаљу извештај, али тај извештај ми ништа не значи зато што по том извештају поступа тужилац.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, разумем али да ли вама због те ствари која ту постоји. Јесте ли ишли у Суву Реку на увиђаје пре рата?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Ишо сам, како да не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А рекла вам је судија ово 22., тај Лазић, кажете да се не сећате да сте, нисте ишли, кажете да нисте ишли. Знате због чега вас питам.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Који Лазић?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Лазић је неки, како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдан Лазић.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Богдан Лазић 22., убијен, каже да се не сећа. А да ли се сећате да је било неких, тада непосредно пред бомбардовање неких Албанаца да су убијени, девет Албанаца, или седам?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Пре бомбардовања?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Конкретно девет Албанаца не верујем да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је оно било? Не па јел знате то да ли је било?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па не знам, зато то кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад сте последњи пут, знате ли, били у Сувој Реци на увиђај пред рат, јесте ли били у марту?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Откуд знам, ја сам био у Сувој Реци, ал откуд знам кад сам био последњи пут, стварно не могу да се сетим, после девет година заборавио сам и ликове и.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, да ли сте ви као истражни судија предузимали ексхумације као истражне радње неке за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не. За време бомбардовања?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Није било ексхумација, једино ако је било оно Петрово Село је била ексхумација, ту смо радили ексхумацију где су пронађени, ако су они.

НАТАША КАНДИЋ: Питам на Косову?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: На Косову?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Уопште на Косову?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: За мене знам да нисам, а за ове остале судије не знам, знали су ко је окружни судија.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли били тамо где је било стрелиште Војске Југославије?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Кад мислите јесам ли био?

НАТАША КАНДИЋ: За време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Пре рата нисам био уопште.

НАТАША КАНДИЋ: А за време НАТО бомбардовања, да ли знате тамо за неку масовну гробницу на стрелишту?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не, не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: У Пустом селу?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па то је, ако мислите Пусто село, јер то оно што је пронађено 100 оних?

НАТАША КАНДИЋ: То је оно, јесте.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Лешева, е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите само ближе микрофону молим вас.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Пронађено је мислим, не знам колико тачно сад лешева који су били сахрањени, онда смо ми наредбу

затражили да се откопају лешеве, да се обраде, да се изврши делимична обдукција и да се након тога сахране по.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли знате још за неке ексхумације?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли чули?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Јесам чуо, чуо сам ја после тога много.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас судија, ја приговарам, мора да се зна где је ексхумација, јер човек је истражни судија Окружног суда.

НАТАША КАНДИЋ: На Косову, на Косову.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не може да одговара за Косово, како може за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може зашто да не, ради подсећања, ово је све ради подсећања.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, али он је истражни судија Окружног суда у Призрену, а не Косова.

НАТАША КАНДИЋ: Тако је ово је све на територији надлежности Окружног суда Призрен.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како може за Косово. Као кад бих ја вас питао за Врање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретније поставите питање, немојте уопштено за. Уопште да ли се сећате било тог случаја.

НАТАША КАНДИЋ: Значи за стрелиште не знате, да ли знате за Љубижде, да ли је тамо нешто било?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не знам, не знам стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било у Тусусу, ту вам је у Призрену?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте и ви били за време НАТО бомбардовања у Призрену?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Био сам.

НАТАША КАНДИЋ: И шта сте радили тамо?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Радио сам свој посао.

НАТАША КАНДИЋ: Па који је, реците нам у време НАТО бомбардовања, догађају се убиства, има масовних гробница, шта је од тога у вашој надлежности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је уопште било сазнања тад у то време?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па немам сазнања, ја сам реко.

НАТАША КАНДИЋ: Масовне гробнице као истражна радња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да нема сазнања.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу у надлежности истражног судије, како да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па разумем, госпођо Кандић, али ако он каже да нема сазнања о тим масовним гробницама.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам ја чуо о масовним гробницама никаквим.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам чуо о никаквим масовним гробницама. А реко сам вам за Пусто село, то је било, значи обрађено је то и извршено је, за Пусто село знам, а за друге масовне.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: По закону не може да се обави ексхумација без истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Обдукција, ексхумација, то ништа не може без налога истражног судије.

НАТАША КАНДИЋ: Зато питам, зато питам за Тусус, то вам је део града?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не знам, стварно ми није познато.

НАТАША КАНДИЋ: А у ком граду сте ви живели?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: У центру.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли свакодневно, ето ту је и Окружни суд, колико је?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Знате шта, кретање је за мене, бомбардовање је, за мене било ограничено госпођо, мислим не знам сад дал можете са схватите како су људи могли да се крећу.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, била сам ја у Призрену, видела сам да се нормално људи крећу тако да.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: За време бомбардовања причате?

НАТАША КАНДИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али реците шта је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па питам колико му је далеко Тусус од суда?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Можда су и могли ићи у Тусус, али ја нисам мого нигде да излазим.

НАТАША КАНДИЋ: Како може да истражни судија не зна, молим вас, то му је део града, од центра пет минута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је рекао да не зна, то је одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Па питам се како не зна. Да ли је, реците ми, а кад сте чули за Пусто село, ко вас је обавестио о Пустом селу?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Тужилац.

НАТАША КАНДИЋ: И то је једина ексхумација за коју ви знате и коју сте?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Мислим да је једина, за време бомбардовања, мислим уопште ја ексхумације и раније нису вршене ексхумације.

НАТАША КАНДИЋ: Јел хоћете да кажете јел било пре бомбардовања ексхумација?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Није било ексхумација, па ја сам врло ретко радио ексхумацију док сам радио, значи од '92.радим до '99. у Призрену, до завршетка рата и ја сам имао само једну ексхумацију поводом неког убиства које је било '93., '94.године.

НАТАША КАНДИЋ: И ништа после тога?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисмо радили ексхумацију. Па ја сам радио до '99.године госпођо разумете.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, до '99., су се и догађале.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Е.

НАТАША КАНДИЋ: А шта хоћете да кажете, да после '99., сте радили на ексхумацијама?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не, после '99., сам отишо из Призрена.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли радили на ексхумацијама овде у Србији?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми јел знате за нека убиства јесу вам тужиоци у Призрену, у околини, Ораховцу, Сувој Реци, Зрзе?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Убиства, ја.

НАТАША КАНДИЋ: Масовна убиства мислим?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Не разумем вас, масовна убиства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте чули?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Ја сам испричао мало пре како сам био обавештаван, и сад они кажу два леша, три леша смо пронашли, они сахране и то, имао сам неких сазнања у вези тога, а масовна убиства стварно ја не могу ни да кажем да је било масовних убистава, мислим нисам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте знали. А кад сте сазнали?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Кад сам дошо овде сазнао сам из средства информисања и шта ја знам, можда сам кад сам гледао суђење Милошевићу и тако, сазнавао о неким догађајима.

НАТАША КАНДИЋ: Немам питања.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Да ли има неких промена у начину вашег изласка на увиђаје од средине '98.године до почетка рата у односу на претходни период?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Да, било је и ту смо ређе, пошто је било сукоба онда смо ређе излазили, само кад је било услова, то сам већ реко.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми, јел вам био некада угрожен живот кад сте излазили на увиђај '98.године, значи од?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Јесте, најмање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесу ли пуцали у вас на једном увиђају?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Јесу, погодили су нам ауто.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где је то било, јел се сећате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Како се зове село, можете да ме подсетите, али на самом изласку из Ораховца кад се иде према Сувој Реци, сад не могу да се сетим имена села, погодили су нам ауто.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел се сећате у које је време то било?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: То је било пре бомбардовања.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Али не могу да се сетим. Па не могу да се сетим стварно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Пре бомбардовања, јел то било можда '98.године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98.године?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: '98., да, '98.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте и после тог напада на вас и вашу увиђајну екипу излазили на увиђаје?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па после тога бога ми сам кад је близу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кад је близу. Нисте напуштали град Призрен после тог догађаја?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нисам, нисам, ја мислим да нисам после тога.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е зато хоћу ово да вас питам, ако могу, да расчистимо то. Јел се дешавало да ви дајете налоге да вас обавештавају и да они излазе тамо а да они констатују да сте ви били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, па управо је то рекао.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Да, да, реко сам и то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро то сте рекли, е сад ово да вас питам. Кад сте ви излазили на увиђаје, јесте ли обавезно сачињавали записник?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Обавезно, чим изађем обавезно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел можемо да закључимо, значи где има записника о увиђају ту сте ви и били?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Нема никаквих проблема, то је сто посто.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи ако прибавимо неки предмет па нема вашег записника о увиђају ви на том месту нисте били?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Једино ако ме неко склонио,ако сам ја био, а сигурно није, ако нема записника о увиђају нисам био сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то говоримо само ако излазите на лице места?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по овлашћењу то ради ко, инспектор?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Инспектор ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Да вам кажем, ви сад ово кажете, не сећате се и не знате за овај случај Богдана Лазића, ја упорно инсистирам на томе зато што стоји ко је поступао каже истражни судија, па да ли је могуће онда да неко унесе ваше име да сте ви поступали као истражни судија а да ви уопште нисте поступали?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па не би могло ни то да вам кажем. Ако има записник онда сам био.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато и кажем, ако хоћемо то да проверавамо, ако је то битно за овај наш предмет, онда треба прибавити списе и видети да ли има записник о увиђају или нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није битно за овај предмет, него је битно да вас ја подсетим, ако сте тад изашли у Суву Реку зашто нисте изашли овамо, све сте објаснили зашто нисте изашли 30.марта.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није, па, човек је изашао из Суве Реке, ево видите каже када из Призрена, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања даље. Нема више питања. Оптужени? Нема нико више питања. Да ли ви имате још нешто да изјавите господине Скендери?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате трошкове доласка?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Пожаревца.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Имам, али не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове.

Сведок не тражи трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Поповски Јовицу. Дobar дан господине Поповски.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша

СВЕДОК ПОПОВСКИ ЈОВИЦА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Поповски Драго Јовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: 1976.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше име и презиме је? Није ми укључен био микрофон, добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Поповски Јовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: 1976.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: У Скопљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Референт у Општинском суду Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са неким од оптужених?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић, Репановић, Јовановић, Чукарић, Нишавић, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Они су углавном Срби, ја сам Македонац, тако да немамо везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте ни у завади?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

Чини ми се да нисам упозорила сведока претходног. Нисам. Хоћете позвати сведока Скендери Југослава, само да не оде. Нисам га упозорила.

Само мало молим вас, приђите господине Скендери, заборавила сам да вас питам, да ли сте могли, очигледно да сте могли да дате исказ на српском језику, а да ли сте можда желели да. Да ли је то ваш матерњи језик?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ СКЕНДЕРИ: Знате како госпођо, најматерњији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. који је ваш матерњи језик?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српски, можете значи да сведочите на српском?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Требало би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Поповски, реците нам у време објављивања бомбардовања 24.марта '99.године, где се налазите и на којим пословима?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: 24.марта, значи то је увече кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у моменту када је објављено бомбардовање?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Био сам на тераси пио кафу и гледао авионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, Македонац, па реко је човек да му је матерњи језик српски. Нисте чули? Њему је матерњи језик српски, тако је рекао. Дакле били сте у Сувој Реци, јел тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били резервни полицајац?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли сте били дакле од тог датума од 24.марта на неким пословима и задацима, да ли сте били у Сувој Реци и да ли сте били у некој патроли, који су ваши послови били?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: 24.марта, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о том периоду од 24., или ако вам је лакше марта месеца '99.године, где сте све били?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Био сам у обезбеђењу станице пре тога, тих месеци, значи марта месеца конкретно 24., ја мислим да нисам

ни радио, после тога смо отишли дан одмах, сутрадан значи након бомбардовања, након значи 24., сутрадан смо отишли на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте отишли на терен?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да. Терен је био у Топличане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, опишите нам како се то одвијало, како, ко вас позива да идете на терен?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па углавном смо телефоном се јављали, давали су нам распоред, знам да је био распоред нешто да се јавимо јако рано ујутро, пет, шест сати ујутру је било, скупили смо се испред станице, покупили су нас у пинц гауере и одвели су нас на положаје и распоредили су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у раним јутарњим сатима било?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25., одмах сутрадан?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Одмах сутрада после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте ви били на терену, ко је био у вашој групи?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам тачно сад, био је Мишко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Мишко?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Мишко Фатић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Био је мислим Зоран, сад презиме не могу да се сетим, активни полицајац, пошто смо увек ишли са активнима, је, био је Ђура ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Исто не знам презиме. Не могу да се сетим сад све ко је ту био, било нас је пет, шест отприлике, не знам ни ја, можда мало више, седам, осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили тамо?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Обезбеђивали смо пут, комуникацију конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вас обилазили командир, помоћник?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало, испричајте нам, свакодневно или како?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па знам да је командир долазио дал исти дан, дал сутрадан, долазио је да нас види онако, да ли има проблема, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Командир Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Неша је исто био помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он долазио?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па не знам, није први, други дан, ту је негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио са неком патролом, да ли је долазио сам?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја мислим да је био сам, не сећам се стварно шта је било, могуће да је и са патролом, не знам стварно то тачно да вам кажем с ким је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Репановић с ким?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Репановић се возио сам углавном, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која кола?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па црвена нека цивилна је била, пошто нисмо смели да возимо плаве кечеве, била су цивилна, црвени ауто је неки возио, не знам тачно марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули уопште пошто сте од 25.марта били на терену, да ли се ту нешто дешавало у Сувој Реци када сте се скупљали да кренете на терен, да ли је било неких пуцања, да ли је било неких полицајаца?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Пуцњаве је било са свих страна, значи од потеза Дуља преко Самодраже, околна села значи Суве Реке углавном је било пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели полицајце тад у тим јутарњим сатима?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, колеге наше које су биле на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше колеге. Да ли је било колега на испомоћ?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па не знам, не могу да се сетим, мислим да их није било, нисам сигуран тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти који су били на испомоћ, јел знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: На испомоћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: То су биле јединице из отприлике Крушевца, Ниша, одакле су били ја не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тог јутра те јединице?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам сигуран, али ја мислим да их нисам видео. То је пет сати ујутру, мислим шта и видите кад устанете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда се нешто и дешава у јутарњим сатима.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја мислим да их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали средства везе кад сте отишли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Резервна полиција није имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Резервна полиција није имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту у тој групи у којој сте ви били, ко је имао станицу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па претпостављам да су активни полицајци имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште чули шта се дешава у Сувој Реци, и да ли се нешто дешавало?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, у Сувој Реци се није дешавало, борбе су били према Добродељану, Самодражи, тај део, потез према Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле вам то сазнање?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па видели смо, мислим, видело се у даљини дим и борбе и пуцњава и авиони су гађали баш тих дана нешто у том потезу, по томе знам да су биле борбе, чује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате ко је Новковић Новица. Ивица, пардон, Новковић Ивица?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Новковић Ивица, Ивицу знам једног резервисту, сад да ли је презиме Новковић ја стварно не знам, могуће да је. Живео је у насељу Широко, ако је то тај, не знам му презиме стварно. Он није био из Суве Реке, био је досељен од некуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада били у обезбеђењу екипе која је ишла да скупља неке лешеве, значи некада у том временском периоду од марта месеца?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: После повратка, кад смо се вратили са терена, пет, шест дана значи после тога. Знам да сам давао обезбеђење у станици, пошто није било довољно људи, да, ишо сам после тога да држимо обезбеђење неким, шта је то било, крим.техничари шта су били не знам ни ја тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, где је то било?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Према Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Рештанском путу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било колико кажете, после пет, шест дана јел тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па били смо на терену пет, шест, седам дана, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам ко вам је издао тај налог да идете да обезбеђујете екипу, ко је био са вама?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Командир је издао наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир, шта вам је конкретно, шта је речено, шта треба да радите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да обезбеђујемо екипу која врши увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, која је то екипа која је требала да врши увиђај. Из Суве Реке, из Призрена?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Били су из Призрена углавном, њих не знам, троје, четворо их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се зову ти људи?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био са вама још у тој екипи?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Био је Ивица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ли је Новковић или, не сећате му се презима?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не сећам се презимена, човек је живео ја мислим у насељу Широко, није био из Суве Реке родом, досељен је ту, нешто нисам га ни знао најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је још био?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Био је један активни полицајац, ја мислим, не сећам, Вечи, Веки, Вечи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Вељковић Велибор?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Могуће, био је ћата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је још био са вама?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам, могуће да је био још неко, нисам сигуран, били су испред нас друго обезбеђење из патроле, испред нас значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патрола је била испред вас?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да нам кажете ко је био у тој патроли испред вас?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја мислим да сам видео Тановића, ја мислим да је био Цеци са њим, нисам сигуран за то, ко је још био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослава да ли знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био можда тад?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само ова два имена се сећате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, њих се сећам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за надимак Јајце?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте за надимак?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате како изгледа тај човек под тим надимком?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам. Јајце је био полицајац, али ја га не знам, ја лично мислим да нисмо проговорили две речи, пошто се нисмо сретали нешто превише. Мислим, ево сад да вам кажем да се сретнемо на улици не бих препознао човека, значи ако сам га видео два, три пута у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел из Суве Реке он?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Није из Суве Реке. Да ли је из Ретимља, да ли је из Ораховца, не знам тачно, негде тамо Хоча, Ораховац, тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, кажете командир Репановић вам издао наредбу да идете у обезбеђење?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то одвија, значи иде патрола испред. Да ли је било неких превозних средстава, како, шта?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Патрола је отишла са УАЗ-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам како је тог дана било?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Патрола је отишла, ту смо се скупили испред станице отприлике, па је онда патрола отишла испред нас, ваљда

дубинско обезбеђење да обезбеди ка Рештанама, а ми смо ишли директно са овима непосредно обезбеђење њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увиђајне екипе?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Увиђајне екипе, да. Мислим ту је била нека кућа, ту су нађени неки лешеви, три, четири леша је било. Ми смо, видео сам их, није ми било добро, били су угљенисани, и онда сам се склонио пошто смо првенствено мислили на безбедност, у сваком случају да обезбедимо то место, то је био наш поса. Пошто су горе изнад нас били припадници УЧК у брдима, тако да је било апсолутно могуће да се спусте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту неки камион, или неко превозно средство?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: За утоваривање лешева је био, дал сад, оранж камион, ТАМ-ић или трактор, нисам сад сигуран, знам да су ишли и са једним и са другим, мислим да је оранж камион био као из цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате чији је то. Цивилне заштите мислите, или?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио тај камион?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Човек се звао Спира ја мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић Спира?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је возио камион, тад, тог дана, питам вас?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да ли је возио камион, да ли им је био као главни тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је био ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Што су утоваривали лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете још мало да опишете тај ТАМ-ић како кажете оранж боје, да ли је био камион, или?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Камионет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камионет?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била отворена церада?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја мислим да и није имао цераду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао цераду?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не могу да се сетим стварно, ја мислим да није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел писало нешто, јел имао неки натпис, неке регистарске таблице или нешто?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам, то нисам ни обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел то из Суве Реке?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно да ли из. Знам да су они возили лешеве у том камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, ко вас води на лице места тачно, ко, јел та патрола показивала где је шта, како сте ви знали где треба да одете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Патрола, ауто патрола значи, Тане је реко ту и ту, пошто су отишли крим.техничари, па ми смо ишли околно иза куће значи смо ми ишли да обезбеђујемо, проверимо куће, јер се дешавало често да излете терористи из чиста мира или да су ту негде сакривени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ради Вељковић Велибор за то време, Веци?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Обезбеђује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веци. И он обезбеђује. А откуда он као ћата ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ратно стање, сваки човек нам је био потребан, толко што знам, били смо мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, где сте ви тачно отишли, то прво место где сте видели те угљенисане лешеве, која је то кућа јел знате да опишете?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па не знам, то је, да ли је између куће ОЕБС-а, где је био ОЕБС или, ту негде, тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај потез?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, ту негде, тачно не могу да вам кажем, зато што је, ја не знам, ја сам ту други пут у животу да сам био на том Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте први пут били?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98., значи то је први пут кад сте били?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, јесте ли видели те лешеве, како су они били распоређени, да ли су у неком низу, да ли су били разбацани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Били су разбацани, ја мислим, чак да су били раскомадани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раскомадани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Видео сам само на кратко верујте, бацио сам блиц поглед и наставио даље, није ми било добро. Смрдело је ужасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то скупљао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па ови из комуналног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из комуналног?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Цивилна заштита, не знам ни ја шта су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли било кога знате ко је био ту да скупља те лешеве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам, стварно имена се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А шта се говорило откуд, како, шта се ту десило?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, враћате се са терена, ваљда се прича нешто, чујете нешто, па јесте ли питали откуд ти лешеве ако вам је то први пут било тада?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, кога да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ваших који су били ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Никог нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога нисте питали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не. То је ратно стање, ту су биле борбе нон стоп, УЧК је био на песто метара одатле, тако да, откуд лешеве ту, чији су лешеве, зашто су лешеве, није ми падало на памет, више сам се бринуо да не упаднемо у заседу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од лекара ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Често смо упадали у заседе тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки лекар присутан ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам, били су цивили, сви су били у цивилном, а ови из Призрена не знам да ли је био неки доктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неких аутомобила, ципова тад кад сте скупљали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Наш УАЗ, камиончић, ја мислим да су и крим.техничари имали неко своје возило, дал је кеџ био, стварно не могу да кажем шта је било, чиме су дошли они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се зову ти крим.техничари из Призрена?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, не знам људе уопште, никад их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се дешава, ти лешеви су скупљени и?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да они су оно завршили свој посао, значи шта су сликали, не знам ни ја шта су радили, и онда смо, требали смо да кренемо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Јовановић Годор ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Јесте, Тода је био ту, он је био крим.техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте тад кад сте прилазили том лицу места имали прилике да видите нешто необично, мислим, да ли сте видели чауре?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте. Где у ком делу, у том делу дворишта где су били ти лешеви или где, на путу или где?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Поред пута су биле чауре, додуше чауре су биле свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свуда?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Могу да вам кажем да су свуда биле чауре, на целом Косову, не само ово, у целој Сувој Реци, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти лешеви су утоварени у камион?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где камион иде?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Камион иде, ја мислим да смо их сахрањивали на првом овом гробљу њиховом, шиптарском, значи шиптарско гробље је на неких, па рецимо 400, 500 метара одатле. У правцу Рештана значи села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: И онда смо се вратили назад, јер су нађени још неки лешеви у међувремену, па смо морали да обезбеђујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где би то било?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па неких шта знам 200, 100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У близини те куће?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, да, 200 метара, тако има, не знам тачно колико је било, било је ту још неких лешева и њих смо, у ствари они су радили ми смо чували околу пошто сам ја био иза куће, иза куће смо отишли да не би, опет због обезбеђења. Онда су, нормално, њих су

нешто, шта су радили крим.техничари, углавном ови су их утоварили, однели, сахранили су их на том гробљу, шта знам, ставили су оне ознаке НН, шта знам шта се пише на тим гробним местима и вратили смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви присутни ту на гробљу кад су сахрањивани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја сам мало даље од гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало даље?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Мало даље од гробља, због обезбеђења, опет вам причам, ја нисам био значи директно на терен, нисам смео да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем. Вељковић је исто ту са вама, јел тако, Веци?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Он је са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са друге стране?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као обезбеђење?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, да, обезбеђење, и Ивица је био исто. Не знам да ли је био још неко, стварно не могу да се сетим из те патроле која је. После тога смо се вратили у станицу, мени се ја мислим завршила смена после, кроз сат времена и вратио сам се поново на свој стари положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је нешто познато, спомињали сте кућу ОЕБС, да ли знате чија је то кућа била?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам чија је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли знате да ли је још у нечијој кући био ОЕБС?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Био је преко пута мог стана у кући, е сад, ја мислим да се Ељшани презивају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ељшани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ељшани Абдулах?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. А само знате да је Ељшани породица?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, да, породица Ељшани, живела је тачно преко пута мене, тако да знам који су, иначе по имену нисмо се знали лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са том породицом?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били ту у то време?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно шта је било са њима. И био је ОЕБС је био и у хотелу «Бос», ја мислим, једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Кажете једно време је био?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, ја мислим да је био, јесте био је, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можда знате још у нечију кућу где је био ОЕБС смештен?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате породицу Кучи?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Кучи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кучи.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Имао сам једног друга из основне школе који је ишао на српском Адриатик Кући. Мислим њега сам знао зато што је ишо са мном у разред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас да ли знате да ли је ту можда исто била смештена породица, мисија ОЕБС у тим кућама?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам ни где је та кућа, јер пола Суве Реке је било Беришанаца, друга половина су били Ељшанци, Кући, Гаши и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате некога од Бериша, фамилије Бериша?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам овако лично никад се нисмо никад упознали, нити смо се мешали нешто превише. Могуће из виђења да је, али не знам по имену и презимену не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали увида у дневни распоред рада?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали одређеног дана где ћете бити?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Углавном смо телефоном звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је био сачињен било какав дневни распоред?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, био је сачињен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е видите овде имамо један дневни распоред за петак 26. март и ту се спомиње ваше име да сте ви били ту 26. марта у Сувој Реци, да ли то можете да нам објасните?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Кад је бомбардовање почело 24. значи ја сам одмах сутра ујутру отишао на терен, тако да ме није било пет, шест, седам дана, значи да је то неки стари распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могло да се деси да дође и до измене тог распореда, рецимо да се сачини распоред, а да вам рецимо телефоном јаве нешто друго?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам се то дешавало?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Могло је, могло је да се деси. Разумете јер човек се разболи па вас зову одмах нагло, не знам, онда може у сваком случају може да се промени, имао сам случај човеку није добро, значи мора неко да га замени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли можете да опишете како је изгледала кућа ту где су се лешеви скупљали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била запаљена?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, биле су запаљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још запаљених кућа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Било је запаљено три, четири куће то се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у том делу, на том потезу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: На том потезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли питате некога зашто су те куће запаљене, ко их ја запалио? Не?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам имао разлога да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам није било то необично то запаљене куће, мислим да ли су биле запаљене куће пре него што сте отишли на терен?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у року од рецимо пет, шест дана видите запаљене куће и то вам ништа није било необично?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратно стање?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Тако да ме ништа више није изненађивало, више ми је било горе ови изнад нас што су летели тад је било фама око њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте се вратили са тог терена, где је, је ли била станица на истом месту или је била измештена? Измештена?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Измештена је била. Ми кад смо се вратили са терена нас су истоварили код хотела «Балкан», све мислим да

је станица била, ја мислим да је Дом здравља био тад први пут. Ми смо се измештали још два, три пута али тад је ја мислим било, прво је био Дом здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је преко пута станице било неко обезбеђење, неке куће?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Било је обезбеђење преко пута станице, прва кућа, ту су бежали за време НАТО бомбардовања наши који су обезбеђивали станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то кућа била? Не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви држали обезбеђење, где сте ви били на обезбеђењу, које објекте сте обезбеђивали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Обезбеђивао сам робну кућу. Кад, пре рата, после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, све говоримо за време рата, од 24.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Робну кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Робну кућу и стару пошту. Ту сам био на та два места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците да ли сте имали прилике да видите да је кренуло неко исељавање албанаца?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Из Суве Реке не, било је после тога је наишло, сећам се ноћу је било једна колона не знам одакле из неких села то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, је ли знате зашто је та колона?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Вероватно због бомбардовања, откуд знам, више су гађали шиптарска насеља него српска у принципу НАТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је било познато нешто везано за пљачкање по Сувој Реци, пљачкање имовине?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, било је пљачкања имовине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то кренуло, када је кренуло?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па не знам тачно, то је било после не знам стварно, 10, 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су куће пљачкане?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам чије куће, не знам чије куће, празне куће вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанаца, Срба?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па ја мислим да су албанске, зато што су биле празне, додуше и српске су после биле празне, доста је и Срба побегло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тих дана док сте били у Сувој Реци, значи док сте били, док нисте отишли на овај терен, да ли је било ту неких пуцања на полицију, на станицу, да ли се ту нешто дешавало.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Било је пуцања, било је решетања њиховог кроз покушавања да приђу станици и да пуцају, изнад станице значи да вам објасним сад то је пут ка Приштини значи. Пут ка Приштини, одатле су била брда нека и виногради, не знам одакле су прилазили испалили по два, три метка и беже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Богдан Лазић?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Лазић презиме ми је познато, тачно Богдан ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да се десило неко убиство непосредно пред објављивање бомбардовања, тих дана, тачније 22. марта пошто имамо извештај?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па било је убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ако је то тај Лазић у Балканској продавници код старе поште, значи код СДК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тад нешто предузело, да ли је било тад неких претреса кућа или било шта што је вама познато?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам, ја мислим нисам ни био у Сувој Реци тада, да сам ја то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте чули?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 24. сте били кажете у својој кући кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, да, био сам 24. у кући, знам баш је било занимљиво, они су летели горе изнад, да ли су се гађали са нашим авионима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Фатић Милована?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био са вама тада на терену?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, био је на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је, зато што је он рекао да је био са вама, па да ли се ви сећате, био је. Дајте опишите нам тачно где се налази ваша кућа у Сувој Реци, у близини ког објекта?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Моја кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да'?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: У близини Робне куће и хотела «Кристал», мој стан нисам ја имао кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а те породице Ељшани? Кажете преко пута, где би то било?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па преко пута мога стана, преко пута хотела «Кристал».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за неке локаторе, да ли знате за неке претресе кућа, да ли сте уопште имали неку наредбу од стране командира да се врши претрес кућа ради проналажења неких локатора.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Локатора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локатора, оружја?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: За локаторе сам чуо, мислим чули смо доле се причало да су постојали, да их је постављала мисија ОЕБС-а, а претреса кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви ишли у неки претрес кућа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Претрес кућа, да се вратимо назад, значи ја сам морао да проверим куће ове на Рештанском путу да нема неког скривеног УЧК припаданика, али претрес не, конкретан претрес не, значи преглед да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана имали неко лице.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја и не знам како изгледа локатор, да кажем искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте тих дана имали неко лице које је приведено ради разговора, ради информативног разговора, да ли сте имали прилике да видите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам. Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У станици, да ли је неко од Албанаца тих дана био позиван на неке разговоре?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам познато. Да ли знате ко је Нишавић Милорад?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Он је био радник ДБ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао, опишите га мало.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, опишите га.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па низак, крупан, бркови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен, наоружан?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Сад како је био обучен, у цивилу је углавном био, ја мислим да сам га ја видео за време рата чак у једној униформи, па нам је било пошто је стално носио цивилку рекли смо да је дошао крајњи тренутак да и он обуче униформу, ако се сећам добро нисам сигуран више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто карактеристично по чему бисте памтили да је био обучен? Ништа, само у цивилу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Бркови карактеристика нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је Чегар, Чегар 1?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: За Чегар сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: То је јединица која је дошла на испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Пре рата, после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Пре рата или после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка рата? Ајде пре рата где су били?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: У хотелу «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А након објављивања бомбардовања?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Расули су их свуда, значи по кућама приватним празним, не знам школама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим су они униформама били?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Били су, то су биле две јединице колико се ја сећам добро, једни су носили плаве класичне наше полицијске маскирне, а други су носили и плаве и зелене зависно од потребе, не знам тачно како се одређивало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад по чему су се они разликовали, кажете две јединице па једни плаве, а други плаве и зелене?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам по чему, мислим ја не знам људе, по чему су се разликовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим то да знате људе.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Чуо сам да су биле две јединице, да су различите јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате која намена је била тих јединица, шта? Шта су они радили?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Они су дошли на испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи на испомоћ, како су вама помагали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: '98. Сува Река је била скроз опкољена, није имала нигде излаз, значи били смо блокирани, тад су они дошли, имали смо мало људи, значи испомоћ у људству, требало нам је још људи да би се обезбедио град, то је та била испомоћ, значи у људству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У људству, разумем али како на који начин су они вас помагали, како се то одвијало? Није само да дођу и да ду буду стационарани или како?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Дођу и буду стационарани ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су они радили ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Класичан полицијски посао, значи вршили патроле, не знам обезбеђивали, јако слично нашем послу. Да и они су ишли по теренима исто, па се дешавало да идемо некад заједно на терен да будемо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта бисте радили заједно на терену?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ништа нисмо радили заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У обиласке је ли тако? Патрола?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење, него?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Обезбеђење комуникације, значи како би то мислим ми смо били заједно у истој например кући, држали смо различите објекте, али на истом месту у истом потезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослава и Петковић Зорана је ли знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослава, Микија?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био тад са вама кад сте ишли на ово обезбеђење увиђајне екипе на Рештанском путу? Да ли се сећате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не сећам се, не сећам, само он ја мислим да је био он у патроли тако да нисам га ја видео са мном, значи ми смо ишли пешака ови су ишли УАЗ-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао УАЗ-ом?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Тановић, Цеци, не знам ко је још био, могуће да су и они били у том УАЗ-у нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Тановић изгледао тад кад је?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Како је Тановић изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, како је Тановић изгледао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Мршав, сув.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао униформу плаву обичну?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Плаву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта на глави?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: На глави качкет полицијски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки полицајац који је носио качкет онако наопако окренут? Да ли сте видели, да ли сте видели некога са црвеном марамом рецимо око главе?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то видели. Ко је Петковић Зоран?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Брат Петковић Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он у то време био, шта је и које послове обављао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Њега нисам виђао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га виђали. Је ли био при полицији?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био, је ли знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Папић Рамиза да ли знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио, које је послове обављао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Он је био возач за све и свја. Значи возио је патролу, возио је разносио је храну, доносио празне батерије, мењао је батерије, тако возио је људе ако су болесни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде погледајте ове људе оптужене овде, погледајте и кажите од њих, укажите кога знате пошто сте рекли да једног полицајца знате. Хоћете молим вас да устанете оптужени. Ево кажите ко је ко, крените од лево, од лево скроз, ко је ово?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Господина не знам, господна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Мики, Мишко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, не чује се. Само овде станите близу микрофона, значи овог левог господина не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не. Мики, Мишко, командир, помоћни, мислим Радојко, Неша. То је ту Зоки, Папић, господина не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Констатује се да је сведок након што је погледао у оптужене препознао све оптужене осим Митровић Радослава и Чукарић Слађана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Бобан Вуксановић?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Лекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време обављао које послове?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да ли је био ТО или при Цивилној заштити стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте ви чули уопште за страдање породица Бериша?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да. После завршетка рата кад смо дошли тек овде, избегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тада?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште тих дана дознали који су ти лешеви који су угљенисани и који су сахрањени, да ли сте дознали ко су ти људи?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Они су се водили као НН, тако да стварно не верујем да их је могао ико препознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Јашара Беришу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јашара?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Знате ли ко је на бензинској пумпи радио?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Осим што сте били код ове куће где је био ОЕБС ту између како сте објашњавали где су лешеви скупљани, па онда сте рекли на једно 200 метара отприлике не знате тачно, али то.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било лешева скупљено?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па три, четири ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било негде на путу још лешева?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам видео лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том Рештанском путу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли према аутобуској станици?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Према том Занатском центру, према пицерији и ту.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни ту били?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи искључиво овде сте скупљали лешеве.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, зато што је обезбеђење ишло са десне стране, нама није претила опасност са леве него са десне стране гледано ка Рештану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је тај први пут кад сте ви ишли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други пут, први је '98.?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: '98. смо прошли само колима иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте се ви познавали добро са Вецијем?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, Веци је био вук самотњак. Значи био је стално константно у својој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вас питам откуд он ако кажете ћата, па ево сад кажете вук самотњак?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он са вама?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Вероватно је био ту једини активни поред Тановића тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је евентуално говорио о томе да је и претходних дана ишао да скупља неке лешеве, није вам ништа о томе говорио?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Човек се није дружио уопште тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сведок «А», немојте говорити његово име и презиме, је ли га познајете? Он је био исто том приликом са вама.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, не, није био са мном, они су били у УАЗ-у патрола испред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У УАЗ-у, добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: УАЗ, блинда, не знам тачно шта је било, мислим да је УАЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је то адреса на којој сте ви становали у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Цара Душана 30/6.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате број куће у којој је становала породица Ељшани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте за време бомбардовања држали стражу код Робне куће и код старе поште?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је на звонику нешто било? На звонику цркве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако чувате стражу онда мислим некако ми је претпоставка да знате која су.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: То је 500 до 600 метара раздаљине, можда и јаче, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате још негде да су биле страже, где су била осматрачка места?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја мислим да је било на Виском подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је то далеко од старе поште?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како то знате, а ово не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па не знам, зато што нисам радио никада тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да је било на Винском подруму, а не знате да је било на звонику?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Зато што сам радио на Винском подруму раније, а звоник не знам никад нисам био на звонику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. У ком периоду је мисија ОЕБС-а била у хотелу «Бос»?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој кући на Рештанском путу у тој кући породице Ељшани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па били су док није почео рат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли истовремено били на сва три места или како?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно. Не знам стварно, ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да је мисија ОЕБС-а била у тој кући на Рештанском путу ако пре тога никад нисте били тамо?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Зато што се види из полицијске станице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е шта се то види?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Виде се њихова возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како изгледају та возила?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Наранџаста возила, хамери, ципови, наранџасти са натписом ОЕБС-а белим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А та кућа које боје је била да ли се сећате? Да ли можете некако да определите неком фасадном циглом, кречом?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно, могуће да је била бела, али сад колико је то тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да је мисија ОЕБС била у кући Ељшани?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па рекао сам то, становао сам преко пута и видео сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, то знам да сте становали, али шта сте видели па знате да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Видео сам њихова возила, ја мислим да су ту спавали, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било у односу на почетак бомбардовања?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било пре па престало или је у тренутку када је почело бомбардовање су била та возила?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нису била у тренутку бомбардовања, ја мислим да су отишли раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико раније?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Дан, два, три, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дан, два, три, а хотел «Бос», кад сте тамо, до кад сте тамо видели возила?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја не знам нисам виђао тамо возила, уопште нисам ишао у том правцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да су били.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Из приче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чије приче?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па приче мештана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којих мештана, обзиром да кажете да сте били Македонац па се нисте дружили са њима, са Србима кажете, то ми нешто није било јасно.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да нисам у сродству.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, па добро, али питао вас је суд да ли сте у сродству и да ли сте са неким у завади, па сте рекли нисте се дружили, ако сам ја добро разумео, ако нисам исправите.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Рекао сам да сам Македонац, а да нисам у сродству са никим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, онда сам ја погрешно. У коју сте школу ишли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: У Средњу техничку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где у?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: У Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у основну?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Исто у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли било тамо Албанаца? У основној школи и у средњој школи?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: У основној школи, било је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било некога из породице Бериша?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам, вероватно их је било пошто је било половина Суве Реке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми је чудно идете у школу, тамо живите толико година, а не знате никога од породице Бериша.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па нисмо се мешали нешто превише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте `76. годиште?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се бавили неким спортом или?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не. Вама је чудно што се нисам мешао са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питање познавања и мешања су две ствари, па.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Е сад нисам познавао, ретко ког Албанца сам познавао у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Било је, али Беришанаца нешто не могу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја ово прво питање нисам сигуран можда је и било, да ли је приметио тамо кад сте ишли на тај увиђај да ли је било запаљених кућа, да ли је било неке продавнице нека пљачка?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Запаљених кућа је било.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли била нека продавница опљачкана, ауто делова или?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: То не знам стварно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То нисте приметили?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, нисам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у ОУП-у Сува Река постојала соба за задржавање притворених лица?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Притворених лица, да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Постојала је?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, постојала је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у дворишту ОУП-а Сува Река постојала нека зграда нека?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Била је објекат за смештај полицајаца.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је ту био у тој згради, пред рат?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Пред рат су спавали људи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Који?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Активни полицајци који нису имали смештај.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате ли некога, је ли Вељковић спавао ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Вечи да, Вечи није избијао одозго.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Папић?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Папић и он је био горе.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А знате ли оног Стефановића магационера?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Знам, знам га из виђења.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је овај, да ли је у вашем арсеналу. Не могу да се сетим како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Магационер.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате у магацину томе да ли сте имали бомбе?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате, снајпере?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Тановић носио бомбе?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате породицу Трајковић из?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Знам Трајковиће.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како их знате, је ли добро?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па онако, не знам на ког Трајковића конкретно мислите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има их више, они.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, има их више.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја не смијем да кажем јер они се љуте да су Роми.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Боже сачувај да кажете да су Роми, не они су Срби чистокрвни.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Нисте чули да они нешто причају?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Молим?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте чули њих тамо за време рата да причају нешто о неким лешевима и тако даље, нисте се дружили са њима?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисмо се дружили, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били Роми приликом скупљања тих лешева тада кад сте ви били?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја мислим да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ови?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам их који су.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ови нису, и он каже да нису.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам који су они били.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А знате ли Тодора Јовановића?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је он био?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Крими техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А то је рекао, је ли он носио униформу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За време рата?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добор. Немам више.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да се нисте много мешали са Албанцима.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Постоје разлози због чега се нисте мешали и кажете никога нисте познавали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, нисам рекао да никога нисам познавао.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Рекао сам да сам познавао пар Албанаца, али да то нису били Беришанци. А да се нисам мешао, нисам се мешао.

НАТАША КАНДИЋ: Што? С ким сте имали потребе да се мешате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па дружио сам се са својим друштвом, са Србима.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Са Србима.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли постоји неки разлог за то?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па нема разлога, једноставно се после осамдесетих година све то полако одвојило.

НАТАША КАНДИЋ: Од када?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Од осамдесетих година је почело то раздвајање полако од Срба и Албанаца, деведсетих је већ отишло све.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је деведсетих?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Деведсетих смо се тотално, оно '89. кад су биле демонстрације од тад смо прекинутли контакте све.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми тада кад сте скупљали, кад сте скупљали лешеве те.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам ја скупљао лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење.

НАТАША КАНДИЋ: Налазите се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење је био.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја сам био у обезбеђењу.

НАТАША КАНДИЋ: Налазите се у обезбеђењу, је ли се налази ту, сад сте га поменули Тодор Јовановић? Је ли га видите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Био је.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми у обезбеђењу је ли видите ту код куће које лешеве видите? Можете нешто да нам кажете о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је та четири леша угљенисана и да је видео тамо на неким отприлике 200 метара не зна тачно, три, четири леша.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте четири је ли има поред тих четири леша, је ли има још неки леш ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам стварно, лешеве су били растргнути, развучени, распаднути, угљенисани.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли вама неко рекао чији су то лешеве?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се ту догодило, шта сте ви мислили шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то питан.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам обраћао пажњу, мислио сам како ће да ме сачекају негде у заседи тад.

НАТАША КАНДИЋ: А нисте обраћали пажњу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А на шта сте обраћали пажњу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: На брда.

НАТАША КАНДИЋ: На брда, обезбеђујете и гледате у брда?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И шта видите на брдима?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па били су шиптарски положаји на брду.

НАТАША КАНДИЋ: И видите положаје?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам видео положаје, али знали смо да су горе изнад нас.

НАТАША КАНДИЋ: А чекајте ви сте позвани да обезбеђујете, је ли обезбеђујете те који скупљају лешеве или обезбеђујете брда та, не знам гледате у брда, шта објасните нам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, претила им је опасност.

НАТАША КАНДИЋ: Па не могу да схватим, каже обезбеђује и гледа у брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претила им је опасност госпођо Кандић.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Брда су изнад кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да ли неко каже кад долазите да обезбеђујете шта идете да обезбеђујете, шта раде ти који је он.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Увиђајну екипу.

НАТАША КАНДИЋ: Увиђајну екипу, добро. Шта је на увиђају, је ли неко објашњава ко су ти ратргнути делови тела?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: То је њихов посао.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: То је њихов посао, откуд ја знам. Моје је било да чувам људе да их не нападну и не поубијају.

НАТАША КАНДИЋ: Да не нападну, ко да их нападне?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: УћК-е.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: УћК-е.

НАТАША КАНДИЋ: УћК-е?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли знали ко је напао ове који су растргнути, ови делови?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте питали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па нисам их ја обезбеђивао тако да не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кога нисте обезбеђивали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па те лешеве, вероватно зато су завршили тако.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања, овако.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам, рекао сам пет пута да не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ово је страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана да ли има питања?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да нећете да ми опалите шамар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине не можете тако, тако не можете да се обраћате.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Пет пута јој говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете се обратити на тај начин, молим вас.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Само би кратко око овог начина, каже сведок део патроле је отишао колима, а део пешака. Велибор Вељковић како је он отишао на лице места?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Пешака.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Добро, и да ли је Вељковић био присутан баш испред станице у тренутку када је издато то наређење да се иде на обезбеђење увиђајне екипе?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: О.К.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, да, био је, био је. Били смо сви ту.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Сведок нам је рекао да је био само два пута на Рештанском путу, само да нам каже да ли је било безбедно кретати се Рештанским путем пре '99. године?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Није, нисмо ни смели да приђемо тамо.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Када сте били на обезбеђењу ове крим увиђајне екипе, јесте ви били непосредно поред њих или сте били удаљени?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, удаљени смо били.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Колико?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па не знам, мислим, ми смо обезбеђивали иза куће.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А где се.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Сад колико је то, десетак, двадесетак, тридесетак метара.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А ова ауто патрола колико је она била удаљена?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ауто патрола је била испред нас 200-300 метара према Рештанском путу, значи скретање где је Пећан и то.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у столарској радионици?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Столарској некој радионици да ли знате да сте били?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам где је столарска радионица.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато, јесу ли били постављени неки полицијски пунктови на путу према Призрену, или према Рештану или према Речану?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Речану или Призрену?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Према Призрену ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо је био на пункту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је био ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па не знам тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко вас је обилазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку командир, долазио је и командир, долазио је помоћник. Да ли има још питања одбрана? Нема? Оптужени изволите? Оптужени Репановић?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан господине Поповски. Имао бих само једно питање за вас. Да ли сте ви мене било када чули када сам вас упућивао на задатку било на том путу тамо кад сте ишли или на обезбеђењу да сам издао неку противзакониту наредбу или наређење у смислу да се убијају цивили, да се врше паљевине и пљачке и слично?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Морали смо по закону да поступимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вељковић Велибор кад је био саслушан овде, он је говорио, не зна тачно који је то дан био, да је ишао, да су ишли да скупљају лешеве, да је било на том Рештанском путу, али да је командир издао наредбу не може да определи тачно речи којима се обратио, али да је то изгледало тако да треба да иду да се људи убијају, да се скупљају лешеве. Дакле, он не може да определи тачно како је то звучала наредба, али кад командир то све посматра онда је он знао да треба људи да се убијају, да се врши претрес кућа и да се скупљају лешеве. Да ли је то вама било познато, да ли сте икад чули тако нешто?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, никад. Значи, командир је рекао да се обезбеђује екипа увиђајна та, крим. техничари и шта су већ били, не знам ни ја тачно, да обезбеђујемо њихов увиђај, значи њих да обезбеђујемо лично као људе, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вељковић је говорио да је он био, да се то дешавало, то кад је ишао да се обезбеђује екипа да се то дешавало истог дана, да су била нека убиства тад кад је било у пицерији, да су они ишли прво да скупљају лешеве, да је ишао у обезбеђење према Рештанском путу па се вратио, па су га поново позвали, па је ишао у пицерију и он говори да је то све истог дана било.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја се извињавам, не знам о којој пицерији причате и шта причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, па зато кажите не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште вам није ништа познато? Добро, јер он је то сместио у исти дан.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, не, значи ово се дешава неких десетак дана од почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, на једно 5, 6 дана, тако сте рекли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Пет, шест дана смо били на терену, па после једно два дана, један дан сам одмарао знам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Једно питање баш у том смислу, с обзиром за Вељковићево све гурање у један дан. Може ли да определи сведок колико су стари били ти лешеве, та четири леша угљенисана отприлике?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још? Оптужени Митровић?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добар дан господине Поповски. Ви сте овде рекли да ме не познајете, ја вас се не сећам да сам видео. Моје питање је рекли сте да сте пре рата и бомбардовања радили на

обезбеђењу објекта. Ако можете мало то да опишете на ком месту стражарском или тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Радио сам на стражарском месту у станици полиције, значи стражарско место које је гледало иза овог објекта где је била смештена полиција, значи насупрот пута с доње стране. Био сам и на винском подруму.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, мислим на обезбеђењу објекта ОУП-а.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Био сам на стражарском месту иза скроз.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, ту сте у кругу, некад лево, десно?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, не, држао сам ја само једно место.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро. Да сам ја долазио често или свакодневно 1998. до рата, да ли бисте ме макар једном видели сад бисте ме препознали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га икад видели да је долазио у полицијску станицу?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Стварно не знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер овде рецимо сведок «А» каже да сам ја долазио свакодневно у ОУП или врло често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Често. Често.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја човека стварно не знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Рекли сте да има две јединице и апсолутно сте у праву, само ми знамо професионални назив и полицијски, ви сте их знали по униформи, плави и плаво комбиновано. Ови плави ме интересују у време 25, 26. да ли су они били на Дуље рецимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он је био на положају.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја сам био на положају.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: До 25-ог, до почетка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док нисте отишли?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Они су држали различите положаје, сад да ли су били на Ћафи, на Ћафи је била и војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су били у Дуљу?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, то је то Ћафи, то је то, Ћафи, Дуљ, само сам ја рекао.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Они су били распоређени, они су држали обезбеђење у принципу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су они долазили за храну и за смештај и купање доле камион «лада нива»?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, да, ја мислим да јесу ишли.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Свакодневно су морали?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да, морали су и храну да се носи, није била другачија комуникација и стално су упадали у заседу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А за ове у зелено-плаве, рекли сте да су пре бомбардовања отишли у Суву Реку, да су биле борбе око Суве Реке.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Борбе су биле у потезу Добродељана, Самодража, Острозу и тако тај крај, значи то је према, рекао бих према Ораховцу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не бих више, отприлике сведок је потврдио све оно што сам ја говорио и за плаве и за плаво-зелене. Значи, поента моја је да су 25, 26-ог могли да буду плави, односно 87. у Сувој Реци а не 37., односно зелено.плави. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Оптужени Нишавић?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја бих само једно питање око униформе. Кад си ме видео са униформом?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам ако сам те једанпут видео можда у животу, углавном човек је носио цивилну.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, само сам то око те униформе јер оно што сам говорио, ништа само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад вас је први пут обишао помоћник? Први пут кад вас је обишао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: После бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Дакле, ви одлазите 25-ог ујутру, да ли тог дана долази да вас обиђе или сутрадан или кад је било, да ли се сећате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја мислим да није био први дан, првог дана није сигурно, можда другог или трећег, нисам сигуран тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате како је дошао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја мислим да је дошао «ладом нивом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «ладом нивом»?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Пошто је он углавном возио ту «ладу ниву».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам вас разумела да сте рекли да је сам дошао?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ја мислим да је сам, али нисам сигуран, могуће да је са патролом, а то је већ прошло време, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало некад да са патролом да дође, да обиђе?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Дешавало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања? Нема питања. Да ли ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више ништа, је л' тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Сматрам да нису они криви оптужени, ако смем да изјавим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ту да утврди суд да ли су криви или нису. Хвала вам лепо можете ићи. Немате трошкове?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако знате да они нису криви, а ко је крив?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не знам, то је на суду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али како, из чега закључујете да они нису криви? Ми се убисмо овде да утврдимо ко је крив а ви знате, па нам помозите.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Не, нисам ја рекао да знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ви знате да они нису.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Знам да они нису, а ко је не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али како знате да нису они кад сте тог дана кажете били на терену?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Зато што знам људе, то сам мислио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете да не знате Папића и Митровића, њих не знате, односно Чукарића, извињавам се, Чукарића и Митровића, гледао сам у Чукарића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Па мислим за већину овде које знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте рекли за већину, него сте рекли да ови који су ту нису криви.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Да преформулишем, значи оне које знам сматрам да нису криви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А оне које не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Можда вероватно и они нису криви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Нема више питања, можете ићи.

СВЕДОК ЈОВИЦА ПОПОВСКИ: Хвала, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу Мирославе, хоћете само једно питање да вам поставим. Једно само конкретно питање, не сећам се да сам вас то питала. Када сте били са патролом, да ли је тад тог дана

када сте ишли на обилазак тог пункта, да ли је тог дана био Јовановић Ненад са вама?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, Ненад није био, били смо четворица, значи заштићени сведок, Чукарић Слађан, Тановић Радослав и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте да он тврди да је био?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја га нисам, немогуће да је петоро било тог дана у ауту, у нашем УАЗ-у кад смо били заједно на положају, немогуће ради обезбеђења због сигурности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Кога? Ајде искористите?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем госпођо председавајућа. Само једно питање – тога дана 26-ог око подне, што је рекао сведок «А» да ме је видео на ту да сам наишао, ви сте били на колико од сведока «А» и опишите тај моменат да ли сте ме ви видели, да ли сам био, ево да завршим ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је све објаснио.

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја сам рекао да никог нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је објаснио.

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Значи, Тановић нас је повукао, кренули смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати молим вас.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није, конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је објаснио. Добро, хвала вам лепо можете сести. Изволите? Да ли је везано нешто за сведока да прокоментаришете? Изволите? Имате неку примедбу на исказ сведока? Можете наравно да прокоментаришете увек након саслушања. Изволите, шта имате да приметите?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан поштовани суде. Везано за овог сведока Поповски Југослава он је овде на ваше питање рекао да Чукарића не зна, па као неко надимак «Јајце», као нешто зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица да.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Југослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е добро, ја сам премутовао, да, да тачно. Рекао да нешто зна и на крају је на препознавање Чукарића није препознао. Исто бих предочио овом суду на ваше питање ко вас је водио, он је говорио Тановић, Тановић, а мене сигурно можда није могао ни да види јер ја из возила нисам излазио. Ја не кажем да нисам био 30-

ог и по сећању том увиђаја, али ја излазио из возила нисам већ ту поред пута нешто на кратко и било ми је задужење, тако да је Тановић и сам по овом казивању овог сведока био вођа патроле. То је се види како човек реално из срца сведочи. Хвала, ништа више, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Позовите сведока Миленковић Богољуба. Ако желите паузу направићу. Позовите сведока.

Саслушање сведока МИЛЕНКОВИЋ БОГОЉУБА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Миленковићу. Хоћете рећи ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Миленковић Богољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени, где сте рођени?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: 24.01.1952. у Деловце, општина Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Милорада, мајке Јованке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Просветни радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптужене Митровић Радослава, Репановића, Јовановић Ненада, Петковић Мирослава, Петковић Зорана? Да ли сте у сродству са неким – Нишавића, Чукарића?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не, само знам Репановића и Нишавића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питање уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је јасно?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолила бих вас да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте први пут саслушавате, је л' тако?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, 1999. године, где се ви налазите?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: У селу Деловце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта, сад да сузимо, марта 1999. године такође где се налазите?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Од 23. марта 1999. у селу Деловце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд баш знате да сте од 23. марта у селу?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па зато што сам тад отишо с посла кући и више се нисмо враћали доле на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима сте ви радили? Шта сте ви били у то време?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: У то време сам био директор Јавног комуналног предузећа града и Фонда за грађевинско земљиште Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, које послове сте обављали, како сте обављали?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Директор Јавног комуналног предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од 23. марта ко обавља те послове ако сте ви у селу?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, ви као директор не знате?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па шта ја знам, ја сам отишао горе и више нам није било омогућено да долазимо на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' вас неко мењао ту?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А ко би требао да зна ако ви као директор не знате?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Откуд знам ја, ратно је стање, ја нисам могао да долазим на посао, нико није долазио, цело село је било заробљено, нисмо излазили из куће, само у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа вам није било познато?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је било познато да су неки ваши камиони из Јавног комуналног предузећа ишли да скупљају у сакупљању неких лешева у Сувој Реци?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није познато?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је могао да изда рецимо наредбу да камиони
изађу из тог круга?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: И то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то не знате? Па како могуће да не знате као
директор?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Био је рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да вас питам како је могуће јер ви сте
директор тог Јавног комуналног а не знате?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Ја сам отишао 23. кући и нико из
села није излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли, али ја вас питам како је могуће
да вас нико није мењао у том, ето у том, у обављању тих дужности?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Ко ме сам ја могао да кажем да ме
мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је могао да актирива ту екипу?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па шта знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате? Не знате? Какви су камиони били
опишите?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Један смећар сам имао и један
«југо» из возног парка, један скип трактор и једну «заставу» белу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Заставу»?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: «Заставу пик-ап».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пик-ап? А кажите да ли је та «застава» имала
неку цараду? А то је пик-ап? Шта сте рекли да је, јесте ли имали неко
возило са царадом?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте ли имали неки трактор?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Имали скип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скип?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Као трактор Раковица је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' можете да опишете како је изгледао?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Плави трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Плава Раковица 65.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неки жути ТАМ, ТАМ-ић?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то возило изгледало, опишите тај жути
ТАМ-ић?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Жути ТАМ-ић то смо водили раднике на интервенције кад смо имали за уклањање кварова, Саврово, Кориш и тако, имало је два седишта, иза је возач и сувозач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то «застава турбо ивеко»? Јесте ли имали «заставу турбо ивеко»?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја предочавам овај део где је Петковић Зоран говорио када је посматрао из дела Општине, да је видео возило, возило Градске чистоће Суве Реке, града, да је то једно мало жуто, жути ТАМ-ић, па на моје питање је ли имао неку кабину, има, па кабина заставина, то су камиони «Застава турбо ивеко», наши производи?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Ја такво возило нисам имао. Ја сам имао смећар камион, један фап који је непокретан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је друго возило, то је возило «Пик прогреса». Ајде сад кажите нам јесте ли ви знали да ли је уопште био активиран тај ТАМ-ић?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ништа вам није познато? А ко би могао уместо вас да изда наредбу рецимо да изађе то возило?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Стварно не знам, ја нисам, кажем док, ми смо побегли одтуд, никога нисам ни знао, нисам ни ишао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту стоји да су тим возилом пребацивани лешеви до гробља, да је била обављена сахрана?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А јесте ли чули након тога кад сте се вратили у Суву Реку?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Кад сам се вратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад? Да ли уопште знате да је нека просторија у кругу фирме «Градац» постојала, где је била смештена нека роба?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је у оквиру те фирме «Градац» била просторија где је била смештена нека роба по налогу Општине, да је била скупљена роба и да се ту смештало?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то вам није познато?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Имао сам само магацин и тамо где је био камион и то где су били моји резервни делови – сијалице, столарска радионица је била посебна, ја не знам за таква складишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Нишавић Милована је л' познајете?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је на питање да ли је било пљачкања у Сувој Реци говорио о томе да је било почетком рата, да су у већини продавница била полупана стакла, да је народ улазио узимао робу, да се радило о албанским продавницама и да је Општина формирала комисију у којој је он, дакле Нишавић Милован био члан те комисије и која би кад дозна да је у некој продавници излог поломљен, пописивали су ствари, смештали су их у «Балкан», у магацин у «Балкан» и узета је била још једна просторија од фирме «Градац» где је такође била смештена роба. Тако каже. Ништа вам није познато? Какво је било стање тамо где сте ви живели?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Ми смо били у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: То је забит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било мирно, ништа се није дешавало?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па бомбардовање је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте 23. марта отишли је л' тако?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до 23. марта како је било?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро све, мирно?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Мирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо се живело?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па под оним околностима лепо, са страхом смо путовали на посао и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што са страхом ако је све било мирно, што ће вам страх онда?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па није било мирно зато што је било киднаповања пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи није било мирно?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па није било мирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте рећи да је било мирно, прецизно ми одговорите на питање? Каква су киднаповања била? Ко је то киднаповао?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Како мислите, нисмо ми ваљда, људи су киднаповани од 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је киднаповао?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па ја не знам, ја их нисам нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' знате ко их је киднаповао?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па ваљда ти УЧК које је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако кажите шта знате?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па не знам ја поименично ко је, знам који су људи киднаповани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да вас не питам по имену ко их је киднаповео, него ко Срби, Албанци, ко их киднапује?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УЧК? Кад сте дошли у Суву Реку? Нисте се уопште враћали више?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато за страдање породице Вериша у Сувој Реци?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Чуо сам преко средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Кад сам дошао овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде кад сте се вратили?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Питања тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли примали плату од почетка бомбардовања?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од чега сте живели?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: У селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте пре тога добијали плату пре бомбардовања?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Био сам, примали смо плату редовно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете село је било заробљено, а ко вас је заробио?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не у буквалном смислу да је заробљено, него ми нисмо смели да излазимо из села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли постоји неки посебан разлог што сте заборавили на жути ТАМ-ић кад вас је суд питао о возилима?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Није рекла за жути ТАМ-ић и «веко застава».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кад вас је питала да набројите возила, ви сте изоставили тај ТАМ-ић, па вас ја питам сада?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Ја њега нисам употребљавао, био је у Суву Реку у магацину, он је служио само кад смо ишли на интервенције. Иначе, користио сам «југо 55» и пик-ап.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам само то запазио, да ли је тај ТАМ-ић имао цераду? Да ли је имао?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Ја кад сам користио није била постављена, могао је да има и цераду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је л' сте га користили или га нисте користили? Сад кажете нисте га користили?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Кажем, раније кад је било за интервенције није стављана цирада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А које боје је иначе та цирада?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Нешто наранцасто жуто, наранцасто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје Бобана Вуксановића?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Кога?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Бобана Вуксановића?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Познавао сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је л' он могао да активира тај ваш возни парк?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је могао Репановић, командир полиције?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не знам ко је могао да нареди, ја нисам био ту, откуд знам ко је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је био тај Богдан, тај Бобан?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Бобан?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Бобан је био председник Општине.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па је л' вам он некад наређивао нешто?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Где да ми нареди кад није долазио, како је могао. Ја нисам долазио на посао, није могао да ми наређује.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него раније иначе.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Шта да ми наређује?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли приметили неко исељавање масовније Албанаца?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је био у забити.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро из села је ли видео, није.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Шта да видим ја из села не видим, само небо горе.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте питали ово за Лазића, ово, знате ли за убиство Богдана Лазића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. За Богдана Лазића је ли знате за убиство, Богдана Лазића? Дан пре него што сте отишли?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: 22.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Богдан Лазић ко је, сад један је убијен у продавници то је раније, у самоуслузи, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Њега сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овога Јашарија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Абдулаха Ељшанија је ли знате?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него овог другог на пумпи што је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јашара Беришу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јашара Беришу јесте знали?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Што је радио на пумпи?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Знао сам га што је точио гориво.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А знате ли шта је са њим било?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Абдулаха Ељшанија.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не. Знао сам једног из Муштутишта на пумпи што је радио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Биљал се звао.

НАТАША КАНДИЋ: Само ако можете да нам објасните кад кажете да сте се плашили да изађете из села, од чега сте се плашили.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Зар није имало од чега.

НАТАША КАНДИЋ: Па питам од чега.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па зато што смо пролазили кроз те кањоне, усеке до Муштутишта, зато што су ту убијени, на том путу где би ја требао да прођем убијени су Зоран и Радован браћа.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Из Мушуташта.

НАТАША КАНДИЋ: Како им је презиме?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Михајловић.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Михајловић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Све време добацују, не знам ко.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, све време се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацивати молим вас. Вас чујем врло често господине Митровићу. Немојте. То се односи на све стране да не добацују. Па то је већ друго. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: С обзиром да је био у селу, да ли је имао неки контакт да ли су му се радници обраћали, како и шта је било са њима?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Да ли сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Контакте са радницима.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Како да имам контакт ја сам имао само са породицом и са мештанима села. Нисмо излазили никуда.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је послано на неки начин неко упутство шта се догађало са радницима?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Како да знам ја шта се догађало кад ја нисам знао сам са собом шта да радим, са породицом у селу.

НАТАША КАНДИЋ: Докле сте били у селу?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: До 10. јуна кад смо побегли цело село.

НАТАША КАНДИЋ: А како сте знали да тада можете да изађете?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Како смо знали шта.

НАТАША КАНДИЋ: Да можете.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Шта, требали смо да чекамо још.

НАТАША КАНДИЋ: Па питам како, јесте ви нешто чекали то све време у селу?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Чекали смо да се заврши бомбардовање и да бежимо.

НАТАША КАНДИЋ: И да бежите?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па да.

НАТАША КАНДИЋ: А знали сте да ћете да бежите, да одете одатле?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Нисмо знали, никад нисам намеравао нити сад намеравам, и даље намеравам да се вратим, али морао сам да бежим.

НАТАША КАНДИЋ: А ко вам је јавио да треба да кренете?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Нико нам није јавио, сами смо се организовали у селу, пошто смо ми само село чували од терориста, и кренули смо у 9 сати изјутра.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али како сте знали, како баш сте изабрали тај 10.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па тако чули смо да је потписан овај.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је потписано.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па то што је потписано, занте ви боље.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је потписано?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Тај Кумановски споразум.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте нашли своје раднике?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Које раднике.

НАТАША КАНДИЋ: Па раднике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се он враћао уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: А где да их нађем.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте се икада више у животу срели са њима?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Са ким?

НАТАША КАНДИЋ: Са радницима?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Овде ако смо случајно ишли за помоћ у хуманитарним организацијама само.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли знате како су они живели, шта је било са њима?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Ја не знам ни ја како сам живео, како ко је могао ја сам био у колективном смештају, па сам био код родбине па морао сам да радим свашта да би исхранио породицу.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је било са машинама?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Којим машинама.

НАТАША КАНДИЋ: Па тај «ТАМ-ић», возни парк?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па питајте.

НАТАША КАНДИЋ: Кога да питам.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па ти што су обавештени, што је сад директор доле, ја сам их звао доле нико се не јавља.

НАТАША КАНДИЋ: А док сте били у селу јесте ви некеме послали поруку како поступати са тим возилима, шта радити?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Којим средствима?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Којим средствима да им шаљем поруке? Није било мобилног, није било телефона није било ничега, чиме ја да шаљем поруке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кога да питамо, кога, ви кажете питајте ове у Сувој Реци, кога да питамо ко је имао надлежност уопште над тим возним парком?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Те што су у Суву Реку тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко, сад?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је тада, пазите то је време НАТО бомбардовања, ови који су сада у Сувој Реци, они нису тада располагали вашим возним парком?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Они су радили само ту који су још доле у тој фирми.

НАТАША КАНДИЋ: Који, наведите нам име.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: И ту раде и Руслем и Петри, и који су радили радили су, то је била мешовита фирма и Срби и Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта њих да питамо, јесу они активирали та возила?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не, шта је са тим возилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Шта је са возилима ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у то време, не сад шта је са тим возилима.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Ја сам вам рекао да не знам шта је са тим средствима, а ти радници су радили док сам ја радио. Кад смо, кад сам ја напустио село више се нисам враћао на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате неког од возача.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од возача тог рецимо «ТАМ-ића», ко је био возач?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Возач је био Руслем Шаља и Петри Бериша.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли знате Спиру Крстића?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Знам.

НАТАША КАНДИЋ: Какве је он везе имао са вашим?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Никакве.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли користио ваша возила?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли, шта каже ваш Правилник о раду или неки акт који ако је директор онеспособљен, шта у том случају шта се догађа са?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: То су ванредне прилике биле, ја не знам шта се, шта је могло да је у нормалним условима знао би начин на који да се организује посао и шта да се ради, а сад шта сам могао кад сам тога дана отишао кући и шта ја знам шта је остало доле, ја нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро знате баш није уобичајено директор оде па сад остави, па вас питам, шта је ли било предвиђено нешто у ванредним околностима, шта се онда догађа са радницима, са возилима, шта се, ко доноси одлуке, ко располаже, ко распоредљује?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па да су били нормални услови, ја одређујем за возила.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А у ванредним приликама?

НАТАША КАНДИЋ: У ванредним?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: У ванредним ја сам ванредно био у селу и не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ви сте били, а шта пише у вашим актима тамо.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: А шта пише госпођо ја сад шта пише у нашим актима ја кад сам отишао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте се ви мешали у ваша акта?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Па одакле да се мешам кад нисам имао приступа.

НАТАША КАНДИЋ: Па раније јесте се мешали? Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања одбрана? Нема. Оптужени? Немате питања. Да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Што мене питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас да ли можда нешто имате да изјавите. Добро. Ви долазите, ту сте из Београда сте је ли тако? Из Београда сте?

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Из Сремчице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове је ли имате неке? Нема. Добро. Хвала вам лепо господине Миленковићу.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Имам трошкове, нисам био на посао нисам ништа. То за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па оправдајте, хоћете да вам дамо потврду да сте били да се саслушате као сведок.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Не треба. Жена не прима, а другима немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Можете ићи.

СВЕДОК БОГОЉУБ МИЛЕНКОВИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овим бисмо завршили данашње саслушање сведока. Само бих још да вас обавестим да 02. децембра тј.сутра немамо ништа, 03. децембра је било предвиђено саслушање видео конференцијском везом, и 04. децембра било је предвиђено саслушање Дашурије Кући и Бегиша Ђељadini између осталих, међутим добили смо обавештење од стране госпође Лоре Флорина Бисок из канцеларије УНМИК правосуђа у Приштини да оштећене Дашурија Кући, Бегиша Ђељadini чије је било саслушање заказано преко видео конференцијске везе за 04. децембар неће давати свој исказ, већ ће то учинити њихов стриц оштећени Шефкет Бериша који ће приступити у Окружни суд 04.12. тако да имамо само салушање. Молим вас, то је родбина, сведоци оштећени молим вас Флорим Бериша, Бетим Бериша, Алемпијевић Ђорђе они ће бити саслушани 04. децембра.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас председнице, ја сам то хтео да вас питам јер сам гледао спис, пошто је све што је у спису доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како може неко да замени оштећене, да даје изјаве у име оштећених ако је овлашћена госпођа Кандић и Тодоровић они могу да дају уместо њих придружујемо се, не придружујемо се, ако су оштећени, како може да дође неко уместо њих права линија колико ја схватам ћерке оштећених, а оне шаљу стрица да да изјаве уместо њих, то је немогуће или ће оне да дају изјаву, или ће пуномоћник оштећених да да изјаву уместо њих, ако га овласте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушаћемо па ћемо чути зашто.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не можемо да саслушамо, ја сам прочитао због чега нико нема право нама неке племенске обичаје да намеће овом суду, у овом суду се оштећени саслушава или пуномоћник оштећеног, а не никако замена стриц да може да буде оштећеном уместо ћерке, то први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шефкет је брат покојног Весела Берише.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је мени јасно, не може брат да буде оштећени кад стоји први наследни ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно, али он је са стране оштећених брат према томе саслушаћемо да видимо због чега нису дошле, који је разлог.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То може да нам каже госпођа Кандић, не треба нам да нам дође неко оданде да нам каже кад имамо пуномоћника овде који са вама кореспонденцију води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Неће доћи Шефћет Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неће доћи?

НАТАША КАНДИЋ: Неће доћи зато што неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Је ли дао неки разлог због чега неће доћи?

НАТАША КАНДИЋ: Па зато што се ћерке противе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И то је нешто да знамо. Добро. Настављамо 03. молим вас још ово и наравно др Алемпијевић Ђорђе ће бити саслушан 04. децембра. Још би вам рекла не видим не стижу ми никакви предлози, да ли имате још неке предлоге у допуну доказног поступка. Уколико не буде било, уколико не буде било, наравно да веће одлучи о тим вашим предлозима, јануара месеца највероватније да ћемо кренути са читањем ових писмених доказа, па што није ни чудно да нећемо можда у јануару већ и да кренемо са завршним речима, јер никаквих предлога нема. Шта сте послали? Осим предлога господин Митровић је предложио Сретена Лукића, је ли тако, о томе ћемо још одлучити, а остале предлоге ми немамо, ми ништа нисмо добили. Не можете да поновите, јер нисмо сигурно добили, према томе то је нешто друго, ако нисте доставили до сада ја вас молим изволите доставите. Изволите. Имамо 03. како не, 03. децембра Тахире Ељшани и Мевљуде Бериша Кући. Само њих две, покушавамо да дођемо до осталих оштећених, очигледно да не можемо, оно што можемо добили смо, према томе ја вас опет обавештавам више пута сам то рекла, дајте ако имате предлоге јер би у јануару кренули са завршним речима. Хвала вам. Видимо се 03.

Записничар

Председник већа-судија